

Crítica del Reglament d'organització dels Consells de Districte de Barcelona.

**PER
LA
DESCENTRALITZACIÓ
EFECTIVA
DEL
PODER
MUNICIPAL**

**LLIGA COMUNISTA
REVOLUCIONARIA
IV Internacional**

PER LA DESCENTRALITZACIÓ EFECTIVA DEL PODER MUNICIPAL

Critica del Reglament d'organització dels Consells de Districte de Barcelona.

INTRODUCCIÓ

La presentació per la Comissió descentralització i participació ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona del projecte de Reglament per al funcionament i organització dels Consells de Districte, ha despertat el més viu interès dins el conjunt d'organitzacions que conformen el moviment ciutadà, interès lògicament explicable puix que al voltant d'aquest tema giren algunes de les principals reivindicacions i aspiracions democràtiques desenvolupades en la lluita contra el poder municipal franquista, caracteritzat per la seva estructura burocràtica i centralista.

En efecte, procedir a una divisió racional dels barris de Barcelona, d'acord amb la seva realitat diversa i en trencament amb els Districtes policials del franquisme, i sobre aquesta base diversificar el poder municipal tot creant institucions dotades de competències pròpies per tal de poder bastir solucions reals a la multitud de problemes existents i alhora garantir pràcticament l'exercici del control de les organitzacions obreres i populars sobre la gestió municipal a cada barri, tot aquest seguit de qüestions, conformen el centre de la atenció de la opinió pública en la mesura en què d'elles depèn la possibilitat del desenvolupament efectiu d'una política municipal al servei dels treballadors.

Malgrat això, el projecte presentat per l'Ajuntament, elaborat al marge de la participació popular i dins la estreta via de la legislació local franquista acceptant les seves limitacions, no pot menys que decebre les il·lusions posades en la aclaparadora victòria de les forces obreres a les eleccions del 3 d'Abril.

Efectivament, el Reglament, en llur contingut no và més enllà de la descentralització purament administrativa, escasament amplia les atribucions de les «Juntas de Distrito» ja existents sota el franquisme, accepta i perpetua el «principio de unidad municipal», defineix de forma clarament anti-democràtica el funcionament dels diferents òrgans integrants dels Consells, limita intolerablement els drets de control i d'intervenció dels ciutadans i les seves organitzacions, i, fins i tot, obra les portes al qüestionament de l'autonomia d'aquestes.

Davant aquest document, que considerem un veritable atemptat conseqüència directa de la política menada pel PSC i el PSUC, la LCR, que ha defensat i defensa al seu programa un projecte ben clar respecte a aquest problema, vol amb aquest text deixar ben clars els elements del nostre desacord i les nostres alternatives per tal de que puguin servir a la discussió que ja ha començat en el si del moviment ciutadà de Barcelona. Alhora, anunciem la nostra intenció d'impulsar al màxim totes les activitats dirigides a canviar el contingut actual del Reglament, inclosa la defensa oral de les nostres esmenes davant el Consistori de la ciutat, dret que reclamem de d'ara. (Aquestes esmenes, seran presentades oportunament a la Comissió corresponent de l'Ajuntament de Barcelona).

I. EL MARC JURIDIC I INSTITUCIONAL

Un dels arguments fonamentals que sense dubte serà utilitzat en defensa del Reglament serà el de les limitacions que imposa la legislació local vigent, i la necessitat de fer d'ella una «lectura democràtica» per tal d'utilitzar-la en favor de la creació d'organismes democràtics no impugnables pel poder central, amb una redacció prou ambigua com per permetre una gran flexibilitat en la seva aplicació: «un Reglament fet per saltar-s'el».

El nostre més absolut desacord amb aquesta mena d'argumentació es fonamenta en raons molt més sòlides i contrastades amb la realitat i les conseqüències de la política menada pels seus defensors, el PSC i el PSUC:

a) El Reglament, a més de no ésser ambigu sinó minuciós i categòric en totes les qüestions, en tot cas, la possible «ambigüitat» pot ésser interpretada en dos sentits, l'un ampla i l'altre estret. Per posar un exemple del segon, només caldria recordar la interpretació que fa el propi Ajuntament de la possibilitat d'intervenció de les organitzacions ciutadanes dins el seu Plé.

b) En tot cas, a banda de limitacions legals, el Reglament conté **opcions polítiques** ben precises (manca de competències dels Consells, centralisme de l'Ajuntament,...), independentment de la «lectura» que d'ell s'en faci.

c) Però, el fons de la qüestió, està en la actitud a adoptar davant la persistència i utilització per la UCD de la legislació i les institucions franquistes; en aquest punt, la nostra definició és categòrica: per imposar el principi d'autonomia municipal, per acabar amb la intromissió del «Gobierno Civil», per avançar en la definició d'una nova legislació municipal democràtica per Catalunya emanada del futur Parlament, els partits de la majoria obrera de Barcelona haurien de definir clarament els seus propòsits independentment de tota ingerència, i, recolzant-se en la majoria de vots obrers i populars, impulsar la lluita per la seva aplicació.

d) Finalment, és del tot necessari recordar aquí precisament les conseqüències d'una política resignada a acceptar la intromissió centralista a un nivell molt més greu: la sobirania nacional de Catalunya, pràctica que ha estat consagrada a Sau en la elaboració secreta d'un estatut respectuós de la Constitució centralista i a Madrid, fà ben poc, acceptant el seu retall, pràctica que es concretarà a nivell municipal en la impossibilitat d'una llei Municipal de Catalunya independent de la legislació local de l'Estat, i en el manteniment de «Gobernadores Civiles, Provincias y Diputaciones». Es així com aquesta política esmola les tisores de la dreta.

II. EL «PRINCIPI» D'UNITAT MUNICIPAL

El Reglament, al seu article 2on, defensa i reconeix en comptes d'atacar l'anomenat principi d'unitat municipal, convertint-se així en hereu de la concepció centralista del poder municipal, girant la esmena a les més positives experiències de descentralització federalista de les grans ciutats, que si constitueix un principi fonamental de tota administració democràtica que pretengui posar fi als processos especulatius, al creixement indefinit i descontrolat de les grans ciutats i adaptar efectivament la gestió política a les necessitats concretes i reals dels barris, sense perjudici d'una gestió solidària, planificada i col·lectiva dels afers comuns.

En aquella lògica, és l'Ajuntament central qui delega (en aquest cas ni això), certes competències als diferents Consells, tot reservant-se la darrera capacitat de decisió i assegurant al màxim el control de la estructura creada. Les conseqüències són doncs paleses al Reglament amb la negació als Consells de les competències necessàries per tal de desenvolupar una política concreta: urbanisme, sanitat, ensenyament, etc., totes elles dins el seu àmbit, i cedint, pel contrari atribucions purament burocràtiques (documentació, «talla» de reclutes,...) informatives i de «relació» amb el moviment ciutadà, canal de recollida de reivindicacions, sense poder resoldre ni una (Art. 20, 21 i 22)

III. UNA ESTRUCTURA ANTIDEMOCRÀTICA

En relació directa amb la concepció abans exposada dels Consells de Districte, i en total trencament amb els principis democràtics, el Reglament preveu una estructura que concentra íntegrament les mínimes atribucions en mans d'una Permanent de 7 membres, 3 dels quals a més del President són regidors de l'Ajuntament i la resta designats a proposta de les forces més votades al Districte (Art. 7), deixant reduït el Consell a funcions informatives i sense capacitat de control sobre la Permanent. Així, els Consells es redueixen a organismes sense cap mena d'autonomia.

IV. LA NEGACIÓ DELS DRETS DEL MOVIMENT CIUTADÀ I UN PROJECTE D'INTEGRACIÓ I LIQUIDACIÓ DE LES SEVES ORGANITZACIONS.

Si en anteriors apartats hem vist com els Consells resten desproveïts de tota capacitat pròpia, servint com a intermitjans entre l'Ajuntament i els veïns, ens cal ara estudiar l'aspecte de com preveu el Reglament que es produeixi la relació veïns-Consells:

a) No es reconeix el dret de les organitzacions obreres i populars a la seva participació amb veu i sense vot a les reunions del Consell i al seu control, sinó que pel contrari es limita aquest dret mitjançant un doble mecanisme consistent bé en el «convit» a determinades persones o entitats a intervenir-hi (Art. 16.3), o bé acullint-se a un restringit dret de «proposta» que només obliga a cedir la paraula a persones o entitats en el cas de que es tracti d'una **proposta** signada com a mínim per l'1 per cent dels electors del Districte (Art. 26)

Si bé considerem que l'1 per cent no és un nombre excessiu, això no representa cap paliatiu perquè el Reglament redueix a la marginació al moviment obrer i popular.

b) La segona forma de «participació» que preveu el Reglament, passa a través de les anomenades Comissions de treball, afermant la seva voluntat d'integrar en elles a les organitzacions ciutadanes (Art. 23) juntament amb membres del Consell. Aquesta proposta, una de les més perilloses, es complementa amb les nomenades «reunions informatives i de consulta» (Art. 25), presidides pel President del Consell i amb la mesa composta de la Permanent.

Conjuntament, els dos organismes configuren un clar intent de integració de les organitzacions populars en la col·laboració amb el poder municipal, perdent per tant la seva autonomia, i, aïhora minar la seva base tot oferint als ciutadans punts de referència exteriors, en detriment de la seva organització social i reivindicativa precisament **front** al poder municipal.

LA NOSTRA ALTERNATIVA

El conjunt de crítiques que hem formulat, suposa no ja un desacord de fons que ja hem esmentat anteriorment sobre la forma de fer efectiva una veritable descentralització del poder municipal, sino un projecte essencialment diferent, alternatiu al defensat pel PSC i el PSUC; un projecte que, partint d'una concepció plural de la realitat dels barris de Barcelona entén el poder municipal com a federació del poder dels seus diferents districtes, definits de forma racional i dotats de Consells elegits per sufragi universal, gaudint de plenes competències dins el seu àmbit, respectuosos del dret d'organització autònoma del moviment popular i del de controlar a través de les seves organitzacions la gestió municipal i fins i tot vetar-la i revocar-la mitjançant una normativa representativa i democràtica.

Ara bé, el fet de que les eleccions municipals es donessin dins l'àmbit restrictiu de la legislació franquista no permetia de forma immediata el recanvi d'aquest model i la celebració d'eleccions sota els nous principis, (tasca aquesta que hauria d'ésser impulsada per la majoria obrera a l'Ajuntament i en el futur plasmada en la llei Municipal de Catalunya) fa que la proposta de la LCR en aquest marc provisional es situï en els següents punts:

a) Procedir a una subdivisió dels districtes existents de forma urgent. En aquest aspecte, si bé estem d'acord amb les mesures previstes al Reglament (subdivisió immediata amb caire provisional si un Consell ho considera, adscripció de cada barri natural a un sol Districte) i la formació d'una Comissió municipal a l'efecte, pensem que és fonamental impulsar aquesta discussió des d'ara als barris, i reduir dràsticament el plaç de sis mesos per començar l'estudi, situant-lo com a màxim, i segons han reivindicat diferents organitzacions ciutadanes, a finals de l'Octubre.

b) Conformar Consells amples, composts en proporció als resultats del 3 d'Abril i en relació amb la població de cada districte, amb capacitat d'organitzar-se lliurement. En aquest sentit, i en total discrepància amb la lletra del Reglament, reclamem:

- Formació de Consells de Districte composts com a mínim de 19 membres (nombre que recull el Reglament entre Plé i Permanent), augmentant en relació a la magnitud del Districte. Aquest membres han de compondre el Plé, gaudint aquest de totes les atribucions.
- Retirada de la actual imposició d'una Permanent no elegida, incontrolable i amb elements aliens al Plé.
- Dret del Plé a la elecció entre els seus membres de una Permanent si ho considera adient, dotant-la de les atribucions que cregui oportunes i responsable davant ell.
- El mateix anterior, respecte del President. Cap mena d'atribucions especials, retirada de l'antidemocràtic «vot de qualitat» que l'actual Reglament li otorga.

c) Dotar als Consells de Districte d'atribucions plenes en les matèries de competència municipal, en el seu àmbit territorial, a excepció d'aquestes competències comuns a la ciutat, que han de quedar en mans de l'Ajuntament, d'acord amb els consells. En concret, les atribucions referents a sanitat als barris, ensenyament, urbanisme, planificació territorial, haurien d'ésser transferides als consells, fent extensiu a aquests efectes el previst a la 3ª disposició transitòria de l'actual reglament, en quant a la dotació dels mitjans materials necessaris.

d) Reconèixer el dret de les organitzacions obres i populars (AA.VV., Sindicats, ec.) a intervenir amb veu i sense vot a tots els Plens. Reconèixer el seu dret de vet sobre les decisions del Consell, i mantenir el dret de proposta i de referèndum sota demanda de l'1 per cent de l'electorat de cada Districte.

Així mateix, ens manifestem per la retirada immediata de la proposta de formar comissions de treball mixtes, pel contrari, totes les comissions han d'ésser formades per membres del Consell com a òrgans col·legiats executius de la seva política a cada àrea. En tot cas això no exclou el seu caire obert a la intervenció ciutadana i garanteix la estricta independència respecte del poder municipal.

Darrerament, la LCR vol manifestar la seva posició entorn a la actitud a adoptar davant la possible aprovació del Reglament per l'Ajuntament, actitud que, després de la batalla pel seu recanvi anirà lligada als Consells, som presents i des de les organitzacions del moviment, a reafirmar el seu paper reivindicatiu i independent i a defensar en el si dels Consells les seves reivindicacions, propiciant la unitat de les forces obreres i recolzant-nos en la mobilització front al mateix Ajuntament si és necessari, per tirar endavant un veritable programa democràtic i reivindicatiu que les forces obreres majoritàries, voluntàriament lligades al «Pacte de Progrés» amb els representants de la burgesia catalana, no han demostrat tindre intencions de defensar.

Barcelona, 8 de Setembre de 1979.

Secretaria Municipal de Catalunya

